

ב"ה

מעין חי

רעיון משיחות הרבי לפרשת השבוע מעובד לילדי ישראל

פרשת עקב

בפרשת עקב מספר אודות המן. התורה מתבטאת לגבי המן בצורה מפליאה: "ויענף וירעבך ויאכלך את המן", בבכול, המן היה מזון שגם לבני-ישראל לרעב, עד לכדי ענוי. כל זאת בזמן שהמן, הזין את בני ישראל, משך ארבעים שנות הלוחם במדבר. כיצד יתן הדיבר? ומה נוכל אנו ללמוד מכך, בהוראה לעבודת ה', בחיי היום יום?

השאלה

המן היה מזון של עשירות מכל הבחינות: הוא ירד לעם ישראל ללא טרחה ועמל, היה נתן לטעם בו את כל הטעמים, הוא היה לחם נסי ורוחני מאת ה' ולא היה בו כל פסלת - נקלט כלו באברי האדם. בשל מעלתו, הוא אף העשיר רוחנית את האדם האוכלו. בנוסף לכל זאת, ירדו עם המן אבנים טובות ומרגליות לרב. עם כל זאת, בני ישראל שנוונו מהמן ארבעים שנה חשו בו מחסור. המן ירד בכל יום, בכמות מדיקת המספיקה לאותו יום בלבד, לא היה נתן לאגר ממנו למחר, או למכר אותו ולהתעשר. בשל זאת, חשו בני ישראל בתוך שיא העשירות של המן, עני ואפלו רעב - אדם שאין לו רכוש שנתן לאסוף, לצבר ולהעביר מרגיש חסר. תחושת השבע, לא נובעת רק מאכילה, אלא מרגע ובטחון שלא יחסר לי גם בעתיד דבר. ה' בחר להאכיל את בני ישראל במן - בצורה של נסיון מתמיד, בכדי לחזק את מדת הבטחון שלהם בה'. לדעת שה' תמיד מנהיגם ונתן לסמך עליו באפן מלא.

התשובה

על יהודי לדעת, כי גם במצב בו ה' בחר להעניק לו עשירות וגם חס-ושלום אם נהיה עני, בכל מקרה, ישנה השגחה מפלאה ופרטית אליו ישירות מאת ה'. על העשיר הגדול ביותר לדעת כי כל רכושו הנו מאת ה', ועל העני לדעת כי רק טוב יורד מאת ה', וממילא אין סבה לעשיר להתנאות או לעני לבבות על מר גורלו. כל יהודי קבל נסיון - מלשון 'נס', בכדי לרוממו ולקרבו אל ה'. עלינו להתחזק תמיד, במדת הבטחון בה' ומתוך כך נהיה ראויים ומוכנים לקבלת פני משיח צדקנו בפעל ובקרוב ממש.

ההוראה
למעשה

לע"נ יהושע מרדכי בן בנציון הכהן ז"ל.